

священникъ-тъ моли Бога за здравье и благодѣйствіе и миръ на православны-тъ цари, за тѣхно-то усердіе кѣмъ святаѣ-тъ църквѣ и общо-то благо,—за всяко начальство и власть. Послѣ въ слухъ на всички-тъ праве возгласъ: въ первыхъ (най първо отъ всички-тъ) помяни Господи Святый соборъ (сѣнодъ) и Господина нашего (имя-то на мѣстный-тъ владыкѣ) и проч.

Присѣствующи-тъ въ църквѣ-тъ, като споменѣтъ въ молитвѣ-тъ и свои-тъ роднины и познаницы въ частности и во обще свѣршаваѣтъ возгласъ-тъ на священникъ-тъ съ пѣніе на думы-тъ: 1) и всѣхъ (сир. мъжѣ-тъ) и вся (сир. жены-тъ).

Всичко това священнодѣйствіе священникъ-тъ свѣршава со съ два возгласа, отъ кои-то въ единъ моли Бога да дарува намъ единодушіе за да прославляваме пречестно-то Негово имя, а въ другій преподава благословеніе на народъ-тъ отъ имя-то Іисусъ Христово: „и да будутъ милости Великаго Бога и Спаса нашего Іисуса Христа со всѣми вами“ (*).

Подиръ ектеніѣ-тъ за святыи-тъ дары и за исполненіе намъ на Божественнѣ-тъ благодать, священникъ-тъ моли Бога и за това, за да удостои Онъ насъ грѣшны-тъ и недостойны не въ осужденіе наше да наричае и викае Него Всесвятый-тъ небесный-тъ Богъ (нашъ) Бащѣ: и сподоби (удостой) насъ, Владыко, со дерзновеніемъ, неосужденно смѣти призывати Тебе Небеснаго Бога Отца (Бащѣ нашъ) и глаголати: т. е. да казуваме. Но что и какъ да казуваме? Това научава христіане-тъ Самъ Іисусъ Христосъ. Христіане-тъ, прекарайкися со съзнаніе на свое-то недостойнство съ умиленіе читаѣтъ молитвѣ-тъ, коѣ-то Спаситель нашъ имъ далъ, (**)

и коѣ-то учители-тъ църковны наричѣтъ „съкращеніе на всичко-то Евангеліе“, за обиліе на мысли-тъ, кои-то въ неѣ ся заключаваѣтъ. Священникъ-тъ въ заключеніе на Господнѣ-тъ молитвѣ исповѣдва всемогущество-то Господне, Кой-то може да изпълне всичко, что ній просиме въ молитвѣ-тъ Господ-

(*) Подиръ тойзи возгласъ като ся освѣтѣтъ дары-тъ, слѣдовательно, по свѣршеніе-то на таинство-то, при владычко служеніе быва рѣкоположеніе во діаконъ. Това значи, чи рѣкополагасмый-тъ не ще свѣршава таинства, и быле не е необходимо при свѣршеніе на дары-тъ, а онъ ся опредѣлява само да служи при свѣршеніе-то на таинства-та.

(**) Сирѣчь: Отче нашъ иже еси на небесѣхъ.